

Ден-път измина дневното светило.
На снежен куп въз тихата гора
Вечерник морен облаци те сбра –
отплуващ кораб с пламнали ветрила.

Вечер преди Причастие

За светлина гуша ми зажадняла
на Тебе – Светлина предвечна – пее
и с Теб навеки моли да се слее,
гушата ми, от грях изнемощала.

Дойди, Христе, плени ме в любовта Си
и цял ме прикови към Твоя трепет –
гушата ми одеј в небесна дреха
и злото ми сърце умий в кръвта Си!...

Български инок

